

at dømmekraften absolut ikke er, som den burde være. Jeg tænker her blandt andet på den tidligere sundhedsminister, der lavede mange aftaler om at afvikle ventelisterne på sundhedsområdet, og det ved vi stadig væk ikke er sket.

Dog vil jeg sige til hr. Torben Lund, at dømmekraften er der ikke noget galt med, når det drejer sig om Fremskridtspartiet og Fremskridtspartiets fortsatte eksistens. Jeg er fuldstændig enig med hr. Torben Lund i, at Socialdemokratiet har et meget stort problem i forhold til netop de svageste i samfundet, og det gør, at vores eksistens fortsat er berettiget og fortsat vil være det.

Jeg vil godt sige til hr. Torben Lund, at med hensyn til det psykiske, som han kom ind på, har der aldrig været så mange psykiske belastninger i dette land som nu. Det er ganske rigtigt, men hvorfor? Hvorfor går man ikke ind og ser på kernen i, hvad der er galt? Det er jo hele fundamentet, hele basen og den måde, samfundet er struktureret på, den måde, som Socialdemokratiet har stået for – sammen med andre partier godt nok – i de seneste mange, mange år.

Til det må jeg sige, at det er på høje tid, man begynder at se på skattetrykket ved at hæve den skattefrie bundgrænse – hvilket absolut også vil være til gavn for de lavest lønnede her i samfundet – så vi kan holde lønpresset nede.

Der er meget brug for, at lønpresset holdes nede, fordi vi skal have flere i beskæftigelse i rigtigt arbejde. Det er ganske rigtigt, som SF's ordfører sagde, ikke discountjob, de skal have, ikke andensorteringsjob. Nej, de skal have rigtige job i det danske erhvervsliv og ikke i det offentlige. Vi hørte statsministerens tale i tirsdags, hvor han talte meget om 15.000 ekstra ansatte osv. netop inden for den offentlige sektor. Det er og bliver uacceptabelt.

Socialdemokratiets dømmekraft er i orden: Fremskridtspartiet har ikke udspillet sin rolle, og det er der gudskelov mange eksperter, der også har udtalt på det sidste.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Torben Lund meddeler, at det er uacceptabelt, at en tredjedel af en ungdomsårgang ikke får en uddannelse, og han konstaterer derefter et bekymrende fald i tilgangen til de tekniske skoler og til handelsskolerne. Men er det nu så mærkeligt? De unge har jo konstateret, at al erfaring viser, at den egentlige hurdle ligger dér, hvor man skal have sin praktikplads. Op mod

10.000 pr. år er kommet i den situation i de seneste år, og mellem 15.000 og 20.000 blev afvist fra andre uddannelser.

Hvis hovedformålet med Socialdemokratiets frontalangreb på de unge er flere i uddannelse, så var den mest givtige indsats da at åbne uddannelserne og sikre flere uddannelsespladser og praktikpladser til de uddannelser, som de unge i praksis har vist sig interesseret i at kvalificere sig til. Men Socialdemokratiet opfatter helt tydeligt de unge som en særlig parigruppe, som man kan skalte og valte med, og de opfatter helt tydeligt alle mulige former for tvangsforordninger som meget mere gavnlige end åbne muligheder.

Tilsvarende fremhæver hr. Torben Lund, at ingen bør forlade dagpengesystemet uden et reelt tilbud. Det ser vi så udmøntet i et konkret forslag om, at man skal afkorte dagpengeperioden til fem år efterfulgt af et tilbud, man ikke kan sige nej til, nemlig et tilbud om at optræde som løntrykker på arbejdspladsen som B-arbejdskraft i et fast afmålt tidsrum. Når dette tidsrum er afsluttet og der skal gives plads til en ny B-arbejder, så er man ude af dagpengesystemet. Det er det, hr. Torben Lund opfatter som et reelt tilbud til de arbejdsløse, før de sparkes ud af dagpengesystemet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Torben Lund undlod behændigt i sin ellers nok så lange tale at komme ind på et problem, som er ved at være tiltagende rundt omkring, nemlig at ganske mange virksomheder står og mangler arbejdskraft. Vi har stadig væk i hvert fald 200.000-300.000 mennesker, der får dagpenge for ikke at lave noget.

Hvordan får man så det kombineret? Der tales om, at man har nogle flaskehalspuljer osv. for at undgå det, men det afgørende problem er, at forskellen mellem det, man kan modtage i offentlig forsørgelse, og den løn, man kan få på en arbejdsplads, er for lille.

Hvad kan man så gøre ved det? Regeringens politik har hidtil været den, at så skal man bare uddanne folk noget mere. Det hjælper altså ikke på det problem. Hvad kan man så gøre? Ja, så giver man virksomhederne tilskud, for at virksomhederne kan ansætte de pågældende mennesker. Det hjælper heller ikke, kan vi i dag konstatere.

Det er ikke nok at pumpe virksomhederne med tilskud for at prøve at etablere arbejds-